

Печериці для мудрої господині

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

© Видавництво «Богдан». Усі права застережено.

Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — nashaknyga.com.ua

Кілька рядочків з історії

Гриби — найбільш таємничі (й ще донедавна — найменш вивчені) організми нашої планети. Між ними зустрічаються вишукані делікатеси й цілителі, паразити та хижакі, і навіть убивці та маги. Їх майже півтора мільйона видів. Не так давно біологи світу виділили їх у царство грибів, відособлене від тварин і рослин. Чим збили з пантелику наші рідні організації обліку і статистики. Вони тепер не знають: обліковувати промисловий гриб як продукцію рослинництва чи тваринництва. І тому поки що не обліковують зовсім.

У своєму харчуванні люди завжди з повагою ставились до гриба, однак і з великою обережністю. Це зараз вчені дослідили та класифікували гриби, визначили їх властивості, склад. Відкрито багато таємниць грибного царства. А наші далекі предки вигадували про гриби сотні легенд і забобонів. Найбільше їх збивала з пантелику здатність грибів виростати «нізвідки». Цю властивість намагалися пояснити дією роси, ударів блискавки, випарів гниючої органіки, грою природи.

Наукову латинську назва «мікота» або «міцетис» гриби отримали від грецької назви печериць — «Мікос».

Першою рукотворною згадкою про гриби фахівці вважають малюнок у єгипетській царській гробниці, що датують 1450 роком до нашої ери. А в Індії є мегаліти (кам'яні статуї) грибів, яким також не менше трьох тисячі років. Навіть на Чукотці археологи одного разу виявили наскельні зображення людиноподібних мухоморів. Ацтеки називали гриби їжею богів, ескімоси їли їхню золу, апачі спалювали гриби, щоб вигнати злого духа, аборигени Амазонки готували з них напій.

Вже Гіппократ, грецький лікар і засновник наукової медицини (бл. 460–375 рр. до н. е.), у своїх працях писав і про гриби, і про їхнє

значення для медицини. Місце грибів у світі рослин першим визначив Теофраст (372–287 рр. до н.е.), учень Арістотеля. Однак, саму їх появу він пояснював «надлишковою вологістю ґрунту, рослин, гниттям дерев та іншими гниючими предметами». Це твердження вважалося справедливим майже дві тисячі років.

У містичну добу Ренесансу не обійшлося без легенд про божественне походження грибів. У німецькому травнику XVI століття було написано: «Гриби називаються дітьми богів, бо народжуються вони без насіння, не так, як інші». З'являлися і теорії протилежного спрямування, які стверджували, що гриби — від лукавого. Їм знаходилося набагато більше підтверджень.

Італійський учений П'єро Мікелі (1679–1737 рр.) першим переконався в існуванні спор грибів. Збираючи і висіваючи спори різних видів, він довів, що гриби розмножуються ними. Дарма що він назвав спори насінням і навіть описав у грибів квітки, на яких це насіння нібито утворюється.

І тільки 1834 році французькому досліднику Анрі Дютроше (1776–1847 рр.) вдалося з'ясувати, що власне гриб складається зі зростаючих у ґрунті розгалужених ниток, причому вони утворюють підземну, схожу на павутиння мережу (грибницю). А плодові тіла — якраз їх ми і звикли називати грибами — є тільки органами для утворення спор.

Часом гриби змінювали історію цілих країн та континентів. Мільйони людей врятувало «лісове м'ясо» від лютої голодної смерті під час неврожаїв, які відвідували Європу з похмурою регулярністю. Мільйонам вдалося завдяки грибам пережити в лісах нашествия ворожих орд.

...

. Печериці для мудрої господині — ознайомчий фрагмент

Далі — у повній книжці «Печериці для мудрої господині».
nashaknyga.com.ua